

Introit: *Hospodine, skalní štíte můj, má pevná tvrzi, vysvoboditeli, Bože můj, má skálo, utíkám se k tobě, štíte můj a rohu spásy, nedobytný hrade! Když jsem vzýval Hospodina, jemuž patří chvála, byl jsem zachráněn před svými nepřáteli. Ovinuly mě provazy smrti, zachvátily mě dravé proudy Ničemníka, provazy podsvětí se kolem mne stáhly, dostihly mě léčky smrti. V soužení jsem vzýval Hospodina, k svému Bohu o pomoc jsem volal. Uslyšel můj hlas ze svého chrámu, mé volání proniklo až k jeho sluchu. (Ž 18,3–7)*

Píseň: 215 Zlatá když sluneční záře se objeví

Modlitba: Milosrdný Bože, Ty jsi pramenem všeho dobrého a krásného. Od Tebe pocházejí všechny svaté touhy, dobré rady a spravedlivé činy. Ty jsi pevným základem, na němž smíme budovat své životy. Daruj do našich srdcí takový pokoj a takovou radost, jaké svět nemůže dát. Pomoz nám, ať s radostí a důvěrou plníme Tvá přikázání a zbaveni strachu ať kráčíme životem s pohledem upřeným na Tebe. Naplň nás duchem pokory, abychom viděli zřetelně své viny a nesnažili se je popírat a abychom dychtivě přijímali zvěst o jejich odpuštění. Prosíme o to skrze Tvého Syna, našeho Pána Ježíše Krista, který s Tebou a s Duchem svatým žije a kraluje na věky věků. Amen.

 1. čtení: Přísloví 9,1–12

Moudrost si vystavěla dům, vytesala sedm sloupů.....

Píseň 161 Tebe, Bože, chválíme

Kázání

 2. čtení: Matouš 22,1–10

A Ježíš k nim znovu mluvil v podobenstvích: „S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden král vystrojil svatbu svému synu.

Milé sestry, milí bratři,

slova z počátku 22. kapitoly Matoušova evangelia, v Českém

ekumenickém překladu nesoucí název *Podobenství o hostině*, pronáší Pán Ježíš v Jeruzalémě. Dalo by se říci, že se ocitl v jámě lvové, obklopen svými nepřáteli. Střety mezi ním a náboženskými elitami se stupňují a jeho smrt se tak nebezpečně blíží. Ježíš adresuje náboženským představitelům tehdejšího židovstva kritiku, která pro ně byla těžko stravitelná. Ukazuje jim, že své postavení před Bohem vlastní vinou prohráli. Ale Bůh se s jejich odmítnutím nespokojil a nyní nabízí společenství se sebou i těm, o nichž by si to nikdo nepomyslel.

Tak vyznívá i naše dnešní podobenství. Dozvídáme se, že se připravuje svatba. Bude se ženit královský syn, lze tedy čekat, že se odehraje velká a skvělá slavnost. O jídlo a pití jistě nebude nouze. A o pozvané hosty také ne. Poslové jim už doručují pozvánky. Chtělo by se říci, že pozvání na takovou prestižní událost se neodmítá. Vždyť se tam přece touží ukázat celá společenská smetánka a mnozí by dali kdovíco za to, kdyby se mohli takové veselice zúčastnit. A ti šťastní, jimž se pozvání dostalo, se tím budou jistě rádi a dlouho chlubit. Jenže – jenže v tomto případě je tomu jinak. Pozvaní hosté se na svatbu vůbec nehrnou.

Nepravděpodobné se stává skutečností. Nedají se přesvědčit ani opakovanými výzvami, aby přišli. Místo na svatbu si jdou po svém. A to ještě v tom lepším případě. Jsou zde i takoví, kteří nesmírně tvrdě zametou s posly, kteří je zvali na tu slávu. Vyřízení pozvání na svatbu se královým služebníkům stalo osudným... Král se oprávněně rozčílil a přísně ztrestal takové barbarské jednání, ale svatbu, ten báječněj bál, neodvolal. Chyběli mu sice hosté, ale s tím si dokázal poradit. Poslal své lidi, aby přivedli, koho najdou. A najednou tady bylo plno. Velká sláva mohla začít.

Ta svatební veselice je obrazem Božího království. Již takové přirovnání o něčem vypovídá. Co kdyby bylo Boží království přirovnáno třeba k jednání vlády nebo obecního zastupitelstva? Lákalo by nás pozvání na schůzi? Obraz hostiny, radostné společenské události, vypovídá přinejmenším o tom, že Bůh se chce radovat, chce slavit. A že nechce slavit sám. A protože se jeho touha po společenství neseťkává vždy s přijetím, musí si se

sháněním svatebčanů dát práci. Ale nevzdává to a proto se pozvání k této nevšední hostině dostalo i k nám. Nebyli jsme první na řadě, přesto se nakonec našlo místo i pro nás. Jsme zváni a nemusíme si místo u stolu vůbec ničím zasloužit. Jen je třeba přijmout to pozvání a dorazit. Taková pocta se opravdu neodmítá a je důvodem k nemalé radosti a netrpělivému očekávání. K radosti, která by měla být stálým průvodcem každého pozvaného. I ve dnech, které ještě do svatby zbývají. Nevím, jak je tomu zvykem v těchto končinách, ale někde tomu bývá tak, že ženich s nevěstou rozvázejí před svatbou svatební koláče. Takže něco ze svatební tabule, ze svatební radosti lze zakoušet již předem. I když zrovna nemají moc důvodů k dobré náladě, mohou si obdarovaní připomínat, že je z čeho se radovat. Že se něco krásného chystá. Vzpomeňme si na to, až zase budeme moci slavit večeri Páně. Slovo *slavit* je v tomto kontextu důležité. Není to pohřební shromáždění. Dostáváme zdarma chléb a víno jako posilu na cestu všedními dny i jako předchuť oné nebeské hostiny. Jako radostné ujištění o tom, že i s námi se u svatebního stolu počítá.

Ty předsvatební dny představují naši současnost. Pozvánku jsme už obdrželi, ale do svatby ještě nějaký čas zbývá. Teď je čas, abychom se na tu slavnostní událost náležitě připravili a těšili. Jenže ty zbývající dny bývají nezřídka všední, někdy šedivé, někdy i docela pochmurné, ne-li přímo děsivé. To se pak nejednomu stane, že na nějakou budoucí slávu snadno zapomene. Je toho tolik, co může odsunout nadějný výhled do pozadí. Třeba období, které právě prožíváme, není pro mnoho lidí časem radosti a radostného očekávání. Strach, úzkost a starosti jsou věrnými souputníky lidských bytostí. To platí i pro křesťany. Ani my nejsme vytrženi z tohoto světa a osvobozeni od jeho bolestí.

Ostatně zdá se, že minimálně evropská část křesťanstva prožívá nepříliš radostné období již nějakou dobu. Církev na našem kontinentu až na čestné výjimky nevzkvétá, kostely se vyprazdňují a víra nevypadá v podání evropských křesťanů příliš lákavě. Důvodů tohoto stavu bychom jistě mohli vyjmenovat mnoho. A jistě bychom našli také různé recepty, jak tento trend zvrátit či

alespoň zmírnit. Jedním z podstatných faktorů této neradostné skutečnosti však nejspíše bude ztráta radosti z víry, ze vztahu s Bohem. Jako by značná část křesťanů brala křesťanství coby soubor předpisů, zvyků, jako jistou tradici, která už však poněkud zvetšela. Možná dosud ani zdaleka nepochopili a nedocenili, o jak velkou věc se vlastně jedná. Anebo na to již zapomněli. Prvotní radost a nadšení se vytratily. Jako v některých manželstvích po letech společného života.

Pozvání na nebeskou svatbu však stále platí. I pro nás. Nezapomínáme na to? Nejsou slova tohoto pozvání založena kdesi hluboko v našem povědomí – ale až příliš hluboko, takže jsme na ně zapomněli? Jenže právě ona mohou být hnacím motorem našeho života! Vždyť skrze toto pozvání se již v předstihu můžeme vyrovnat s věcmi, které nás čekají. Neboť ve víře v Kristovo vzkříšení, na němž je ta budoucí radostná oslava založena, smíme na všechny těžkosti života již hledět jako na překonané jeho vítězstvím a tedy i naším vítězstvím. Vždyť právě plody vzkříšení jsou tou nejskutečnější skutečností, ač si na ně nemůžeme sáhnout. Tak je možné navzdory všem starostem a úzkostem prožívat také radost a pokoj. Vždyť Boží království je už mezi námi tam, kde dáváme prostor Božímu působení. Jedná se o jeden z paradoxů křesťanské víry. Jsme pořád ještě pozemskými poutníky, ale smíme již zakoušet něco z přislíbené budoucnosti.

Naděje, dobrý výhled do budoucnosti jsou důležitými předpoklady pro kvalitní a naplněný život. Dávají mu dobrý základ. Není úplně snadné najednou přeorientovat své myšlenky a pocity a začít se soustředit na to, abychom hleděli do budoucnosti s radostným očekáváním. Může to trvat, ale zkoušejme to. Dávejme pozor na své myšlenky a na to, co ovládá naši mysl. A prosme Pána, aby nám v tom pomáhal. Vždyť On je štědrým dárcem dobrých věcí a slyší hlasy těch, kteří o ně prosí.

Bože, děkujeme Ti, že se nám dostalo pozvání na hostinu ve Tvém království. Že zveš i nás, obyčejné, nevýznamné lidi. Prosíme, abychom se na tuto slavnou událost těšili a aby toto pozvání prosvětlovalo naše životy. Amen.

Píseň 694 V království Božím místa dost

Přímluvná modlitba

Prosme: O uklidnění pandemické situace a posilu pro zdravotníky, pracovníky sociálních služeb a ostatní, na nichž leží tíha situace

Za nemocné, umírající, osamocené, za ty, kdo prožívají strach a zoufalství

Za politiky a ostatní činitele, kteří nesou zodpovědnost za vývoj zdravotní i ekonomické situace

Za všechny, na něž se zapomíná a kteří stojí na okraji zájmu
O mír ve světě, o to, aby se prosazovalo právo a spravedlnost, nikoli násilí a nenávisť

O požehnání pro naši zemi, naše města a vesnice a všechny, kdo v nich žijí a děkujeme Bohu za mír a svobodu, jichž se nám dostává

Za pronásledované pro víru či své názory

O jednotu církve a její schopnost vydávat náležitě a moudře svědectví o Boží lásce

Za sebe navzájem, za naše osobní starosti

Modlitba, kterou u příležitosti blížícího se státního svátku Vzniku samostatného Československa zveřejnila Ekumenická rada církví v České republice:

Všemohoucí Bože, doznáváme, že jsme si nevážili Tvé laskavosti a péče, že jsme sami sebe pyšně stavěli na odiv světu, že jsme nedokázali druhého mít za přednějšího sebe sama,

a že jsme se tak uvrhli do temnoty bloudění a nejistoty.

Prosíme Tě, vyváděj nás z temnoty a ukazuj nám cestu, vždyť Ty jsi Světlem světa, jen u Tebe a v Tobě nacházíme svůj pravý domov a ochranu.

Vlij do našich srdcí lásku a naději, daruj nám pokoj, v této nelehké době, posiluj nás v těžkých chvílích našeho života a osvobod' nás od strachu. Posiluj ty, kdo pro pomoc bližním nasazují své zdraví a životy, buď útěchou všem, kteří trpí a všem nám dej ducha zodpovědnosti a solidarity. Žijeme v jednom společném domově, který stvořily Tvé ruce, a který jsi nám dal do správy. Děkujeme Ti, že zde přebýváš s námi.

Chceme sloužit jedni druhým dobrou službou lásky. V tom nás posiluj a utvrzuj, skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Modlitba Páně

Píseň 684 Učiň mne, Pane, nástrojem

Oznámení

- Trvá vládní nařízení o omezení shromažďování. Program v týdnu byl zrušen, bohoslužby budou nadále v písemné formě vyvěšovány na webových stránkách sboru. Pokud by někdo měl zájem o jejich vytištění, prosím zatelefonujte nebo napište.
- Text dnešních bohoslužeb připravil br. farář Michal Chalupski.
- Volba kazatele sboru Michala Chalupskeho bude dle rozhodnutí Synodní rady provedena korespondenčně. Členové sboru s právem hlasovacím rozhodnou, zda Michala Chalupskeho povolávají ke službě faráře Farního sboru ČCE ve Dvoře Králové nad Labem na celý pracovní úvazek na dobu určitou od 1.12.2020 do 31.11.2023. V týdnu od 2. do 8.11. navštíví členy sboru s právem hlasovacím 2 členové staršovstva s hlasovacími lístky. Na tuto návštěvu bude předem telefonicky sjednán termín. Volba bude provedena tajně, hlasovací lístek vložen do obálky s nápisem VOLBA. Všechny zalepené obálky s hlasovacími lístky budou předány Seniorátnímu výboru, jehož 2 členové provedou sčítání hlasů a o výsledku hlasování sepíší protokol.
- Seznam členů s právem hlasovacím je vyvěšen v okně farní kanceláře, prosím zkontrolujte, zda je v pořádku. Případných oprav je možno se domáhat naposledy 6 dnů před volbou.
- Prosím sledujte všechny informace na webu, při dotazech a připomínkách volejte sestře faráře Daniele Brodské (732 430 234) nebo bratru kurátoru Zdeňku Hojnému (604 185 740)
- Pokud byste potřebovali s něčím pomoci – zajištění nákupů, vyzvednutí léků, odvoz, zajištění hygienických prostředků, roušek a podobně – volejte Haně Pojezdové (739 470 683)
- Blahopřejeme k narozeninám sestře Suchánkové a bratru Tyčovi a do dalších dnů přejeme zdraví, Boží pomoc a ochranu.

Poslání: *Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbách vytrvalí. (Ř 12,12)*

Požehnání: *Hospodin tě požehná a ochrání tě, Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv, Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. (Nu 6,24–26)*

Píseň 419 Mocný Bože, při Kristovu